

РЕШЕНИЕ

№ 1261

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора С. Димитров, като разгледа дело номер **5851** по описа за **2012** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Б. П. Р. - М. от [населено място], срещу Решение по нахд № 43 33 / 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 97-ми състав, с което е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 64304 / 24. 08. 2010г., издадено от началник на АНД при отдел „Пътна полиция” на СДВР.

В касационната жалба се излагат доводи за наличие на касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – неправилно приложение на закона, изразяващо се в неправилна преценка на доказателствата по делото като описва друга фактическа обстановка като действителна, в АУАН не било посочено мястото, на което касаторката била спряна за проверка, и скоростта, с която действително управлявала автомобила, не било установено конкретното качество на разпитаните длъжностни лица, не били представени доказателства относно годността на техническото средство, с което било установено нарушението, а в разпечатката от техническото средство била посочена друго ограничение на скоростта - 80 км/ч. Твърди неправилност на изводите на съда, че техническото средство е разположено на мястото, на което е установено нарушението, неправилно било отхвърлено искането й за събиране на доказателства за това обстоятелство чрез системата "ДжиПиЕс".

Иска се от съда да постанови отмяна на обжалваното решение, касационната жалба се поддържа и в съдебно заседание лично от касатора.

Ответникът по касационната жалба -СДВР, не е представляван по делото и не е изразено становище по основателността на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. дава заключение за неоснователност на касационната жалба, а решението като правилно и законосъобразно – да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол. Така постановеното от районния съд е и законосъобразно, не е налице релевираното с касационната жалба основание за отмяна. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи за законосъобразност на обжалваното НП са правилни и обосновани. На основание чл. 218, ал. 2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението както и съответствието му с материалния закон, следи служебно.

С НП № 64304/24.08.2010 година, началник АНД при отдел "ПП" при СДВР е наложил на касаторката административно наказание глоба в размер на 150 лв. на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП – движи се със скорост 91 км/ч при ограничение със знак В26 - 60 км/ч, което нарушение е установено с техническо средство.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установено, че на посоченото в постановлението място, дата и час, касаторката е управлявала също подробно описания лек автомобил и с установената по-висока скорост - с техническо средство Т. радар - TR4D № 443, фиксиращ скорост, дата и час, касаторката била спряна за проверка, при която показанията на радара били предявени.

Съдът е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка въз основа на доказателствата по административната преписка и гласните такива - показанията на св. Г. - актосъставител свидетеля при съставянето на акта Л., очевидец на нарушението, справка за нарушенията на касаторката по ЗДвП, разпечатка от паметта на техническото средство, от нарядния дневник относно компетентността на актосъставителя и издателя на НП, ежедневна ведомост за разстановка.

При така установеното от фактическа страна, СРС е приел, че обжалваното пред него НП и АУАН са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения и на процесуалните правила в производството по издаването им. Съдът подробно е обсъдил доказателствата, като е стигнал до обоснован правен извод за съставомерност на деянието по чл.21,ал.2 ЗДвП и правилно приложение на санкционната норма по чл. 182,ал.1,т.4 ЗДвП, в това число и предвид други съставени НП на касаторката.

Част от доводите пред касационната инстанция са наведени и в жалбата пред първата инстанция, обсъдени са в мотивите на обжалваното решение, като касационната инстанция не намира основание за други правни и фактически изводи - относно неотносимостта на ограничението, над което е засечена скоростта с техническото средство, описаната от касаторката. Освен това доводите на касаторката за друга фактическа обстановка от описаната в АУАН и НП не се подкрепя от събраните доказателства пред първата инстанция, каквито е имала възможност да ангажира за противното.

Неправилен е касационният довод за неустановеност на точното местонахождение на техническото средство, предвид представените писмени доказателства от СДВР и неопровергани от други събрани по делото. Също без основание се твърди, че неправилно е посочено мястото на нарушението, предвид точното описание на маршрута на движение на касаторката в АУАН и НП, по което не се спори.

Също без основание е доводът за непредставени метрологични данни за процесното техническо средство. Изрично в жалбата пред първата инстанция се прави искане, за събиране на доказателства за метрологичната документация на техническото средство и в съдебно заседание да бъдат посочени обозначенията по реда на чл. 35, чл.38 и чл. 43, ал.1 от Закона за измерванията относно поставянето на знаци за одобряване на типа и проверка на техническото средство върху конкретния радар. Очевидно касаторката е възприела поставени такива обозначения. В последното съдебно заседание по делото съдът е докладвал писмо от Държавната агенция по метрологичен надзор, че доказателства за проверката и техническата годност на конкретното техническо средство следва да се изискат от Главна дирекция "Охранителна полиция", сектор Полицейска техника, както и че не е намерен за пореден път на адреса свидетелят на отказа да се връчи АУАН на касаторката - А. Н., но процесуалният представител на касаторката е заявил, че няма искания, като се е мотивирал с разпита на двамата свидетели Г. и Л., които очевидно е приел за достатъчни. При така заявеното от името на касаторката - за липсата на доказателствени искания, правилно съдът е приключил съдебното следствие, тъй като исканията не са поддържани.

Правилно са взети предвид и наложените други административни наказания по ЗДвП на касаторката като отегчаващи вината обстоятелства, съгласно изискването по чл.27, ал2 ЗАНН.

По тези съображения, като е приел, че касаторката е извършила от обективна и субективна страна състава на посочената като нарушена в АУАН и НП правна норма, и е потвърдил същото, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт.

С оглед на изложеното, решението на СРС следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно, не са налице касационни основания за отмяната му, в това число и такива, за които съдът следи служебно, а касационната жалба е

неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, предл. първо, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение по н.а.х.д. №4333 / 2011 година, постановено от Софийски районен съд, Наказателна колегия, 97-ми състав

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.